ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

S T E S K.

A. Řehoř.

Vy, ptáci, máte křídla,
vy máte celý svět.

Já chodím, chodím, chodím,
své touhy marně vodím,
kdy že má hvězdička vzejde!
A přecházeje čekám,
všech kročejů se lekám,
a ona nejde a nejde.
Má hlava zvadlý květ,
a nikde není zřídla —
Vy, ptáci, máte křídla,
vy máte celý svět.

Já býti, jak vy, ptákem,
a ne jen vaším žákem,
slítal bych cesty a háje
a hledal bych vší silou,
až našel bych svou milou
uprostřed zlatého ráje
a zlíbal bych jí ret,
svých muk a slastí zřídla —
Vy, ptáci, máte křídla,
vy máte celý svět.

TOUHA PO VOLNOSTI.

Jak jest to již v obyčeji, že každý rok v tomto období ročním každá děva, jinoch a i ti starší, bývše zaměstnáni po celý rok v obchodech neb jinak, touží po té chvilce volné, kterou mu dopřáno jednou za rok použiti dle své libosti.

Jak pak se potom máme diviti těm školákům, že touží již po volném tom odpočinku po celoroční námaze v uzavřených místnostech školních! Jest to vskutku sebezapření pro ty malé, když nastane jaro a léto, kde příroda má v sobě tolik krás a půvabů, že mohou odolati té mocné touze, která jej vábí na venek do volné přírody, by se v ní kochaly a se těšily zároveň s ptactvem, které má úplnou volnost a moc přeletěti, kam mu libo, neboť má křídla, výhoda vskutku znamenitá a záviděníhodná.

Však není-li nám možno dosáhnouti výhod velkých, tož alespoň se musíme spokojiti s malými. — Lepší přec jen malá výhoda, nežli vůbec žádná.

Člověk jest králem všeho tvorstva zde na zemi, jest obdařen mocí, kterou nemá žádný jiný tvor, obdařen hmotou mozkovou a proto se též od něho očekává jakožto od vládce, též rozumné jednání. Však, bohužel, není tomu tak u každého. Jsou mnohé případy, kde si lidé nejsou vědomi této své moci a spoléhají se na své přátele, aby oni konali i tuto povinnost za ně!

Každý člověk jest obdařen tímto darem mocným, aby jej samostatně používal zrovna tak, jako každou jinou část těla svého. A kdo to nečiní, ten jenom sám sebe okrádá a před jinými se do krajnosti snižuje, když se propůjčuje za nástroj svému bližnímu, který často využitkuje této výhody ve svůj vlastní prospěch, někdy až do krajnosti. Protož, spoléhej každý jen sám na sebe a hleď konat povinnost svou všestranně.

Všem pracovníkům a pracovnicím a obzvláště těm našim mladým přeji ze srdce té chvilky volné a odpočinku od té všední lopoty, aby se posilnili a se osvěžili a hlavně ve volné přírodě, na venkově hleděli stráviti svoje prázdniny.

* * *

Co se však nás od novin týče, nám naši odběratelé nedopřejí těch prázdnin. Novináři vůbec ani nepatří k těm šťastným, neboť jejich odměna jest vždy tatáž, jakmile se někomu nějaká věta příčí, tož jest tu odměna na prvém místě.

Co jest již těch chudáků pracovníků a buditelů našeho národního života zde v Americe pod zemí! Tam jedině naleznou odměnu a uznání za svoji namáhavou práci, alespoň klid a odpočinek. Nalezne se mnohý člověk, který ještě závidí tomu novináři i tu nevděčnou práci a myslí, že jest možno vystihnouti myšlénku všech a zachovati se tolika tisícům čtenářů! Nepomyslí však při tom, že ve své vlastní rodině kolikráte nenaleznou se ani dva členové stejného názoru; ale novinář má býti ten vševědoucí!

Kdyby mnohý měl jen tušení, jak těžký jest to úkol pracovati pro Čecho-američany zde v této zemi volnosti, tož by byl trochu mírnější ve svých posudcích a neztrpčoval by jim tu již tak dosti nevděčnou práci.

Dopřejte jim již těch vavřínů trpce zasloužených, pod jichž tíhou mnozí předčasně klesají v hrob a často i přicházejí v zapomenutí, poněvadž jim nebylo dopřáno zanechati zde statků a okázalostí! — Práci však mozkově namáhavou, kterou uplatňovali vznešené myšlénky mezi svými krajany, seznamujíce je s poměry a pracemi celého světa, podávánim jim návodů a názorů a tím napomáhajíce jim ku tříbení se vzájemně ve svých názorech, není uznaná veřejností a osoby, které skutečně věrně po léta pracovaly, přichází často až příliš brzy v zapomenutí.

* * *

Paní Marii Řežábkové srdečně děkuji za vzpomínku zasláním pohlednice z její návštěvy v Chicagu u svých milých rodičů a sourozenců.

Též i př. A. Kálalové z Verdigre, Nebr., děkuji za nabídku a z pohlednice pozoruji, jak musíte míti množství krásných růží. Budu se těšiti na slíbenou návštěvu.

Jak pozoruji, jsou naše milé kuchařky a hospodyně zaměstnány zavařením ovoce, neboť jest ho letos dosti dobrá úroda.

Byla jsem včera se synem a př. A. Kalinovou za Florence u rodiny S. B. Letovského v jeho krásné zahradě, kde nám bylo možno seznati, jaké množství malin a vína a vůbec všeho ovoce jestí. Bratr Stanislav, jak vidět, nešetří práce, neboť má svoji zahradu čistou, prostou vší trávy, vskutku v lepším pořádku, nežli my naši, velkou jako dlaň, a jeho je 60 akrová. Taková zahrádka jest krásná, ale musejí v ní být pracovité ruce a to 7 členné rodiny, jako jest jeho.

Dopis čtené př. Marie Dilling z Marple, Neb., přišel na jinou stránku a to při skládání forem, poněvadž místo nestačilo. Za to jsem učinila kraval, že oněli raději dopis ponechat do příštího čísla a dáti jej na stránku tuto. Doufám však, že čtená paní nás poctí dopisem zase a postarám se sama, aby nebyl přeložen jinam. (Třeba že jej tam čtenáři též najdou.) Doufám, že si naši čtenáři povšimli žádosti př. M. Dillingové stranu nějakého děvčátka a budou jí hleděti nějakou hodnou deerušku doporučiti a získati pro ni dobrý domov.

Př. Fr. Svobodové z Missoula, Montana, platí můj srdečný dík a zachováme se dle Vašeho návodu. Dopisy Vaše jsou nám vítané.

* * *

Velice nemile se nás všech žen týkají zprávy z Londýna, zvláště ona o činu a úmrtí slč. Davisonové, která obětovala svůj život za práva žen.

Jest to velice smutné, že i ženy matky, které mají vychovávati národ, samy mají násilně bojovati o svoji existenci stejně s muži. Tímto způsobem muži projevují svoji lásku k ženě!

Nerada velice se zmiňuji o boji tomto, neboť mé to bolí u srdce, když vzpomenu na tak nízké a sobecké jednání některých mužů. A doufám, že nebude nám třeba zde v této zemi volnosti používati prachu a olova vůči našemu silnějšímu pohlaví, abychom docílily práv stejných, jako každý člověk. Mnohý muž užívá poznámek těch, že z toho důvodu není pro ženské hlasovací právo, že by to ženu ponížilo míchati se do špinavé politiky, že žena jesti bytostí vyšší a její úkol posvátnější. Ale kolik mužů máme, kteří by byli těch náhledů? Právě proto, že politické zřízení naší vlády potřebuje opravy, tak aby ženy, když se mají starati o vypůlování řad občanů, též měly by míti to právo se starati o to, aby o ty občany a občanky bylo všestranně postaráno. Gratuluji ženám ve státu Illinois ku získání většství, alespoň částečného, a to bez prolití krve, jak se patří a sluší pro civilisovaný lid. Doufám, že budou i ostatní státy následovati příkladu tohoto. Dejte ženám příležitost, aby dokázaly, co dovedou! A neosvědčí-li se tato změna, tož jest zase dosti cest, které se mohou voliti ku zlepšení poměrů všeho lidu!

Teta Vítámvásová, Omaha, Neb. — V minulém svém dopise jsem omluvila dopisovatelky z venkova, však dopisovatelky, žijící v městech a městečkách, omlouvat nebudu. Vím to dobře podle sebe, jak to s těmi odklady dopadá. Připadá mi to tak, jako bychom tak, jako jsme rády naši ženskou hlídku uviděly, tak o ní nyní nestály. Ano, tak to bývá se vším. Ze začátku samá sláva, ke konci jenom sláma! Nenechme dojíti na to, abychom spoléhaly jedna na druhou mech snad aby muži napodobovali naše dopisy a schovávat se za různá jména, tak jako ku př. Teta Dobrá. Ta měla býti prý teta Vítámvásová. Tak aspoň se někteří čtenáři Nové Doby domnívali. Odpusťte, když Vám povím, že bych se nikdy neodvážila psát do listu, který neodbíráme a který nám vůbec ani na ukázku nabídnut nebyl. Tedy se teta Vítámvásová nesehovává za tetu Dobrou v Nové Době. Proč, milé družky, hleďte, ať si udržíme svoji Ženskou Hlídku, již nám řídí tak vzdělaná dáma, paní M. Burešová. Dalo jí to mnoho práce, nežli vymohla si místo pro naši Ženskou Hlídku. A my teď snad neuznáme tu její práci, mnohdy do půlnoci bdění úpravou dopisů a článků v Ženské Hlídce a komečně řeknem: "Co do toho, ne?" To by z nás skutečně byly slabé bojovnice, že ano. Tak jen se tak neupejpejte a pište. — Kde pak zůstala paní Musilová? Jak jsem se dověděla od paní Emilie Jonášové z Ithaca, N. Y., že prý jsou blízko nich a musí prý jí domluvit. Tak jen jí domluvte! Paní Jonášová, nezapomeňte však při tom, že máte také psát sama. A což babička Padrnosová? Povězte nám něco od Vás. Tak u nás byla návštěvou moje přítelkyně paní M. Kučerová z David City, Nebr., a udělaly jsme si výlet do South Omahy. První zastavení bylo u Košiskú. Tedy jdem ke dveřím a zde čteme: Bydliště nahoře nad Novou Dobou. Tedy jdeme nahoru, ale jen jak se říká: Hallo a Good by a také to tak bylo, neb jsme chvátaly až jsme si sedly a povídaly jsme si, jak nás muži poslouchají a to bylo dobré. Pak jsme šly k Štikům a tam jsme se obdivovaly jejich farmě, neb mají trochu ode všeho: zeleniny i drůbež. A to také jsem si hned zamluvila kachnu na posvícení. Ještě se ale nelíhnou. Odtud jsme šli k paní Kulíkové a Škodové, kam právě přijela návštěva z Wahoo, Nebr. Po seznámení se byly jsme ihned na Moravě, totiž vzaly jsme to asi takto: Jak jste dlouho v Americe? ptám se. Odpověď: 7 let. O jej, to já již 26, povídám. To jste tedy znali můj domov a rodiče. — Ale dobře jsme znali Eliáše, byl muzikant, pískal klarinet. A tak jsme probrali Hrotovice dobře. — Teto víte, kde byl Popelků dům? Inu, zrovna pod naší čtvrtkou za potokem. — No tak, to je skasírovaný. Stojí tam velký lihovar. — Víte, Votavů Josef si vzal deeru Popelkovu a tak tam, kde byly stodoly plné obilí, stáje plné dobytka, kde čeledínové vesele pobíhali za zpěvu při práci z místa na místo, z rozkazu hospodáře, kde mimo mlátícího stroje v stodole stálo osm mlatců, na sádkách obilí a cepy, jež dopadaly jak bouře silných pází mlatců za noty asi takto: Čert na patře, vem ho bratře (každá slabika na jedno cepem udeření), tam, kde louka porostlá bujnou travou a vonnými květy, z niehž mateřídoušky voněla nejvíce, to vše proměněno v podivné stavby, samé kotle a komíny. Škoda toho statku. — Paní Chválová. Vy jste mne viděla v káře, víte, vždyť jsem na Vás kývala, víte, v tom statku byla kolébka Vaší matinky.

Františka Svobodová, Missoula, Montana. — Čtená pořadatelko a milé družky! Vidím, že se naše Hlídka tenčí, musím tedy také s několika řádky přijíti. Bylo mnoho práce udělat zahrádku. Šlo to všechno zdlouhavě; poněvadž, jestli nepršelo, tak byl vítr. Máme mnoho větrů tento rok, ale jsou jen malé, nedělají škody. Lidé říkali, že snad nebudeme mít ani léto. Co pak ti chudáci v Omaze by měli říkat. Pořád jsou nešťastni. My jsme to slyšeli již druhý den. Lidé stáli ve skupinách všude, i ptala jsem se u jedné takové skupiny, co se stalo a tak jsem se to dověděla. Jak přišel Pokrok Západu, hned jsem jej rozbalila a byla jsem jen žádostiva, abych se o tom zúplna dověděla. Ani na naši Hlídku, kterou vždy nejdříve čtu, jsem se nepodívala. Nešťastný březen, ten se pomstil! To všechno zavinila ta nešťastná třináctka! Viděla jsem vše to na pohyblivých obrázkách. Bylo to po 3 dni dáváno. Podobně i neštěstí v Ohio. Také to byla hrůza. Tahle divadla jsou velice oblíbená. Otevřeli tu zase jedno. Chodím každý týden jednou. Také hráli Dvořákovu Humoresku. To jest vždy napsáno. Líbilo se mi to velice. Hrají vždy tři, tak je to jako koncert. A k tomu vidět možno ještě pěkné obrázky, všelijakou modu a výjevy ze života. Jsou tu čtyři a ve všech jest lidí dost. Někteří lidé po velkých městech, ale tam nejsou o nic lepší obrazy než u nás. Právě, co tyto řádky píši, byl zase velký vítr. Přece však jest u nás dobře podnebí, nejsou cyklony, ani úžehy. Vodu máme dobrou. Když byla v Seattle výstava, tak Missoula dostala cenu na vodu. Město je na pěkné rovině a okolo jsou kopce. Některým se to nelíbí, ale je tu dosti romantické. Když vychází slunce nebo měsíc, často se díváme. Začíná vylézat a jest pořád větší a větší, až se vyhoupne docela. Je to krása velebná. Vyslechla jsem dva milence. Milý povídá: Mně se tu nelíbí, není nikam vidět, než jen kopce. Milá praví: A mně by se zase po těch kopcích stýskalo. Ten hoch je až z Ohio. Dávám pozor v každých novinách o té sicilské dívce, jeli propuštěna, nebo je-li zavřena. Řekla bych to jako paní Vítámvásová: Sproštěna vší viny... Vždyť je, chudák, dosti potrestána a nemohlo ji už nic horšího potkat. Taková má zkažený život a její potomek také. Má to jako na čele napsáno. Všude je odstrkována, ani kněz ji nevede k oltáři. Nemusíme se divit, že to spáchala. Měla bolest a zlost a vše to se jí mísilo ve směsici citů a dodalo jí to, když se jí vysmál do obličeje. Myslím, že by se našlo i dost mužů, kteří s ní cítí soustrast. Někdo třeba řekne, že jest tím vinna sama, ale těžko se ubrání děvče pokušiteli. Jest to pro výstrahu pro obě pohlaví. Myslila jsem, že tu mají lepší právo pro dívky. Pro muže má být ostřejší zákon, nebylo by tolik vražd malých dětí. Děvče chce se toho zbavit, tak jí to tak napadne a pak jde do žaláře. Muži jest hej! Jen kdyby byl nějaký lepší zákon, oni byli by opatrnější a nebyli by tak drzí. Myslím, že kdyby měly ženy právo, že by to bylo lepší a my můžeme děkovat Americe, že máme přece již lepší zastání proti ženobijcům. Já myslím, že to bylo moc prosté, že neměli žádný charakter. O tom dalo by se mnoho vyprávět.

Také jsem znala v Čechách rodinu. Byla jsem právě s malým třetí den v posteli, když šli tito domů a muž tloukl ženu do hlavy. Několikráte se před ním schovala a řekla mně, že jí zavřel do chlívka a že jí dal tolik ran, jako vlasů na hlavě. To je pak láska! Žena vzdoruje a pak jsou bouře denně. Jeden muž učil ženu tkalcovat a stál u ní a říkal: Dám ti facku, neb pohlavek, jestli to hned nedovedeš. Tak jako by žena byla jeho otrok. A pak se řekne, že muž a žena jsou jedno tělo. Vždyť se musí takový muž ženě zprotivit. Tady v Americe jsou ženy mnoho vážený. Tak víme, jak se zachovali muži na Titanicu. Na to bychom měly pamatovat a nikdy na to nezapomenout. Zahynuli velcí učenci a boháči i kapitán. Čest jejich památce! Ještě chci se zmínit o tom zákonu, že když mají živnost, nebo penize, muž to má na jeho jméno, žena pak má právo jen na jednu třetinu. To také není správně. To však nevím, jeli to po celé Americe, nebo jen v některých okresích. Žena má míti více práva. To se rozumí, některá si to nezasloudí, ale takoví muž, želé skoro nic nemají, když žena sama nic nedělá a jen to, co muž vydělá, utratí. Ale jsou také dobré ženy, hospodárné a k těm by měl býti zákon lepší.

Paní Frant. Otoupalíková, David City, Nebr. — Čtená redakce, milí čtenáři a čtenářky! Pořád, že prý nepíši, ale já vám řeknu, že není co. Nového mnoho není, a o staré nikdo nedbá. Ale přece Vám povím, že se zde bude také oslavovat 4. července, neb víte, to je zde něco nového. Vždy křičí, že nemají peněz, že jim na to peníze nestačí. Měšťáci to nechtějí platit. Proč, to je takhle: Obchodníci na to dají peníze a pak v městě není nic. Město jest jako vymřelé. Asi míli od města máme jak tomu říkáme park, ale k parku se to přirovnat nemůže. Jsou to dvě stráně, uprostřed voda a to je vše. Ani lavičky, ani květiny, jako bývá v parku. Tam se vždy odbývá slavnost. Tam má některý Američan kuchyni a kdo tam přijde a zaplatí tiketu, ten nechce platit dvakrát. A proto zůstane tam a obchodníci v městě nemají nic. Dříve první léta bývalo vše v městě a to mělo celé město dobrý den, ale dnes to není. Pak se usnesla městská rada, že zde máme moc bláta. Když prší, po celém městě jest bařina, že se nemůže ani jít. Tak budeme míti dlážděné ulice v prostřed města a pak z města ven, neb naše prostřed města jde do čtverce. Mně se to ale moc nelíbí. Ty pěkné ulice ano, ale ty peníze ne, neb nás to bude státi několik set, protože máme 4 loty. — Minulý týden jedna žena při koupání málem přišla o život v naší sokolovně. Je tam pěkná koupelna. Vlezla do vody a chytly ji křeče a nez přišla pomoc, byla již napolo utopená. Ale lékařům podařilo se přivésti ji k životu. — Nyní máme pěkný čas a je plno růží, jahod, třešní a j. Déšťů bylo dost i tepla, tak že je na vše radost se podívat. Ty krásné zahrady, jak jest vše milé! Všude plno vůně a když vyjdem ven do té krásné přírody, všude samý květ, tak že se člověk té vůně nemůže ani dosti nadýchat. Tak si myslím při pohledu na to vše, že by člověk ani neměl býti nemocen a přece je tolik chorob! A jsou tak divné, že člověk zůstane nad tím zamyšlen stát. Dostala jsem zprávu od své deery z Montany, kde praví, jak mezi Indiány řádí také hrozná nemoc, souchotě. Bydlí mezi nimi. Mají tam velký závod, jak obleků, tak i na jídlo a obchodují s Indiány. Kupují od nich ruční práce a vyměňují je za živobytí. Mezi tím praví, že se bojí nákazy, když Indiáni, tak zdravý lid a také se poslední čas roztonali. Praví, že byli vždy zdrávi, pokud mezi ně nepřišli běloši a ty divné nemoci že chytli od nich. Ale nechtějí prý žádné léky. Léčí se bylinami. Indiáni prý tam dělají velké obchody s koňmi, které prodávají obchodníkům z východu přijíždějícím. Obyčejně jsou u mé deery na stravě. — Tak mně odpusťte, drahé.

Slováčkova Hedvika, Rouchovany, Morava. — Jsme horlivými čtenáři Vašeho časopisu, zvláště "Ženské Hlídky". Tam žádá Černooká Marjánka ze Saunders Co. o dvě písně. Nebudou-li snad ještě uveřejněny a Vy budete míti místa ve Vašem časopisu pro ně, račte jí je uveřejnit, neb její dopis se nám velice líbil a proto zasluhuje odměny.

(U studánky hlubá dívka stála,
bílý šátek v ruce držela,
(:svou hlavičku něžně k zemi sklání,
pro milášku hořce plakala.:)

I pak ty mě více nemiluješ,
a proč trápíš srdce nevinné.
(:Bývala jsi moje z nejmilejší
a co je mi více po tobě.:)

Škoda věku, škoda mého mládí,
to, které jsem s tebou strávila,
(:připravil's mě o všecko mé štěstí,
kdyby jsem se s tebou dočkala.:)

Až já budu na postýlce ležet,
a veliším srdcem budu umírat,
(:přijď se na mě, falešný milenče,
přijď se na mě ještě podívat.:)

Povede tě cesta ku hřbitovu,
na mém hrobě spatříš červ kříž,
(:to pro tebe, falešný milenče,
že jsi mně již nemiloval víc.:)

Na tom hřbitě tahulenka bude
zlatými písmeny napsána,
(:ajb v tom hrobě leží dívka mladá,
již nebyla láska dopřána.:)

(Pozn.: Píseň "Hřbitove..." byla otištěna již dříve.)

Františka Kafková, Rice Lake, Wis. — Milé čtenářky a čtenáři, čtená redakce Pokroku! Jelikož můj první dopis byl uveřejněn, osměluji se opět zaslat několik řádek. Především děkujeme za premii, za dýmku a šídlo. — Máme 8 mil do Rice Lake, do Hogan máme 5 mil, tak to tam lépe známe. Jsem dnes celá mrzutá a jak by také ne. Večer jsme se radovali s naší zahrádečkou a těšili jsme se, že budeme míti radost z rajských jablíček a zatím ráno tam přijdu a ono všechno zmrzlé. Tak máme po radosti. Bylo mi až do pláče. Milá teto Vítámvásová, jen pište hodně, neb ráda čtu, ale nerada píši, protože to neumím tak jako Vy, milé družky. Abych Vás pozvala na borůvky, jahody a maliny. Bude jich hodně. Paní Anna Nápravníková, pozvete také svoji matinku, paní Zadinovou a Vaši sestru, Marii Pekovou. Milé přítelkyně, kdybych Vás nepozvala, tak byste se hněvaly. Nevídáno, když se trochu od borůvek zamažete. Abych Vám psala, co nového, to nemohu, protože nic nevím. Nikdo se nežení, ani nevdává. Nevím, proč se jim do toho nechce. Snad aby ráno nemusily vstávat a kafíčko vařit! Nebojte se, mládenci, holky vodit pod věnci! Také Vy, mládenci, aneb jak Vám jinak říkají, nezapomínejte na ten Váš bečlácký koutek, a pamatujte naň četnými dopisy. Musím se často smát, jaké míváte trápení s kuchařením. Pro dnešek snad již jsem toho napsala dost. Až příště toho napíši více. To jsem toho napsala, že ani nevím, co s tím mám dělat. Snad to budu musit poslat po balíčkové poště. Vidím už, jak můj dopis letí do kože a redaktor proklíná, až se hory zelenají.

NŮŽKY "Lucky Grip", nejlepší pro každou domácnost s předplatným na Pokrok neb Venkov za doplatek 30c.

Dr. J. F. Scheffčik,
....věnuje se výhradně....
OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHÚM.
Úřad. hodiny: 1 Běžec od 9 do 12 hodin. 1 Odpoledne od 1:30 do 5 hodin
Úřadovna: 201-3 Masonic Temple, roh Hennepin ave., and 6th St., Mo. 5-2f
Telefony: N. W. Main 4670. T. S. Center 4788. Res. T. S. Calhoun 3642.
MINNEAPOLIS, MINN.

Dr. V. Anýž
po návratu svém z evropských klinik a nemocnic, usadil se opět v
DRAINARD, NEB.
Ženským nemocem zvláště věnuje pozornost i všem zastaralým chorobám. 16-6m
Možno tázati se i písemně.
Léky z vlastní laboratoře pošlou se na požádání.

Sdružení českých lékařů
v Omaze a So. Omaze
DR. ŠRÁMEK J. M.
sev.-záp. roh 8. a Hickory ul. Tel. Douglas 6645.
DR. KOUTSKÝ JOHN W.,
405 sev. 24. ul., So. Omaha Telefon South 142.
DR. NĚMEC CHAS. J.,
1316 William ul., Omaha. Telefon Douglas 2817.
DR. F. J. SWOBODA,
1255 již. 16. ul., Omaha. Telefon Douglas 2313.
DR. ŠIMÁNEK G. F.,
1262 již. 13. ul., Omaha. Operacím se věnuje zvláštní pozornost.
DR. KÁLAL F. J.,
627 City national Bank, proti Bennetovu obchodu. Telefon Douglas 1761.
DRI. CHALOUPKA & CHALOUPKA
24. a M ul., So. Omaha, Neb.

My shora uvedení lékaři dle pravidel lékařské etikety, nejdůraznějí odmítáme veškeré chladování kterýmkoliv lékařem sama sebe v kterýchkoliv časopisech cizími prostředky, nechť už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve zpráv ních místních sobě osobních. 43-tf